



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Magdalenæ aliæ virtutes. Vide plura tit. Lacrymæ. Pœnitentia. Spes.
Opera bona §. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. IV.

Magdalena magnus amor.

Sicut Elia sacrificium. 3. Reg. 18. 34. 38. Igne cœlesti absumptum est, sed prius aqua ter effusa; ita Magdalena cor igne cœlesti absumitur, cum dilexit multum; sed multis lacrymis prius effusis. Oforius f. 2. D. Pafs.

Tenui eum, nec dimittam. Cant. 3. 4. Non dimittam te, ait Magdalena; sicut mulier, quæ cucurrit ad Elisæum 4. Reg. 4. 30. apprehendit pedes ejus, dicens: *Vivit Dominus, & vivit anima tua, non dimittam te &c.* Quæsit per noctes, quia venit ad monumentum, cum adhuc tenebræ essent; quarit in lectulo, id est, sepulchro. Sed cur ait in lectulo meo? quia lectulus Christi etiam lectulus Magdalena erat; & eum eo sepulto sepulta erat spiritualiter. *Surgam, & circumibo.* Revertitur in Jerusalem ad discipulos. *Tulerunt Dominum meum &c.* Invenit me vigiles, Angeli. *Paululum cum pertransisset illos.* Tandem læta ait: *Inveni, quem diligit anima mea.* de Ponte hic. Exh. 13. §. 1.

Apparuit primò Mariæ Magdalena. Marci 16. 9. Sed quare primò Magdalena? quia ardentius diligebat: ut ostenderet, quod pro salvandis peccatoribus venerat in hunc mundum. Ut, sicut mulier fuerat nuntia nostræ perditionis; ita mulier similiter esset nuntia nostræ salutis. Et, ubi abundavit peccatum, abundare gratia monstraretur; & nulli de cœtero peccatori desperatio locus relinqueretur. Hugo Card. hic.

Dilexit multum. Luc. 7. 47. *Duodecim portæ margaritæ sunt.* Apoc. 21. 21. Nullò tormento transit margarita ad delicias: rore concipitur, conchâ excipitur, aurò innescitur. Non teritur, non aduritur, non extergitur. An non margarita charitas est? quæ, etiam citra flammam, & malleos, eniter. Ità Magdalena fulsit in domo Pharisei: dilexit, & inter alabastra æquavit seras Isaiæ; compedes, & lapides, Jeremiæ. Ama, & si libet, epulare. Oliva l. 3. Strom. §. Dilexit. Jam sicut columba, quæ lacte est lota, resistebat ad pedes Jesu, juxta fluentia plenissima. Drogo Ost. de Sac. D. Pafs. 1.

Regressæ à monumento nuntiaverunt &c. Luc. 24. 9. Magdalenam autem aliis signanter præmittit, quia ipsa terentius aliis dilexit, & prior, ut traditur, ad monumentum venit; &, præ cæteris, diutius perseveravit. Et ad dandam fiduciam peccatoribus. S. Bonavent. hic.

Stabat foris plorans. Joan. 20. 11. Amor faciebat eam stare; & dolor coquebat eam plorare. Origen. hom. de Magd. Petrus, & Joannes, timuerunt, & ideo non steterunt. Maria autem non timebat: quia nihil sibi suspicabatur superesse, quod timere deberet. Perdidit enim Magistrum suum; quem ita singulariter diligebat, ut præter ipsum nihil posset diligere, nihil posset sperare. Perdidit vitam animæ suæ; & sibi jam melius esse arbitrabatur, mori, quam vivere. Oblita erat timere, oblita erat gaudere, oblita erat se ipsam; oblita erat denique omnia præter illum, quem diligebat super omnia. Id. ib.

Polyanth, Sacr. Tom. II.

Mulier, quid ploras. Joan. 20. 13. Et quem quæris? O desiderium animæ suæ! cur interrogas eam, quid ploras? & quem quæris? Ipsa paulo ante coram oculis suis cum magno dolore cordis sui viderat spem suam suspendi in ligno; & tu nunc dicis, *quid ploras?* vidit te expirantem spiritum suum, videlicet spiritum tuum; & tu dicis, *quid ploras?* Ipsa die tertiâ viderat manus tuas, quibus sapius benedicta fuerat; pedes tuos, quos deosculata fuerat, & quos lacrymis rigârat, in cruce clavibus affigi; & tu dolor ejus nunc dicis, *quid ploras?* Id. ib.

Vidit Jesum stantem, & nesciebat, quia Jesus est. Joan. 20. 14. O pium, & delectabile pietatis spectaculum! qui quæritur, & desideratur; & occultat se, & manifestatur. Occultat se, ut ardentius requiratur, & requisitus cum gaudio invenitur; inventus cum sollicitudine teneatur; & tentus non dimittatur. Drogo Ost. de Sac. D. Pafs.

Et ego eum tollam. Joan. 20. 15. Charitas debili femina ingentes contulit vires. *Et ego eum tollam.* Quam Christus mulierem vocavit, post magnanimos ausus, Mariam nuncupat. Unde post illa verba, *ego eum tollam*, statim sequitur: *dicit ei Jesus, Maria v. 16.* Quæ pondus angelicis humeris formidandum portare audeat, merito vocatur Maria. Cum cupit esse Jesu bajula, fit Mariæ Matris nomine, & munere, æmula: illa Jesum portavit in utero; ista optat portare humerò. Arcônes in Sf. 2. Dif. c.

Quid est, bone Jesu! quod dicit ad te de te: *Et ego eum tollam?* Joseph timuit, & non fuit ausus tollere corpus tuum de cruce, nisi de nocte; & nisi hoc peteret à Pilato. Maria verò noctem non præstolatur, non Pilatum reveretur; sed audacter promittit dicens, *Et ego eum tollam.* O Maria! si corpus Jesu fortè positum est in atrio Principis Sacerdotum, in quo princeps Apostolorum calefaciebat se ad ignem; quid factura es? *Ego eum tollam.* Et si ancilla ostiaria interrogaverit te, quid factura es? *Ego eum tollam.* O ineffabilis mulieris amor! ô mirabilis mulieris audacia! ô mulier non mulier! Id. ib. Calx. Lem. *Ardet in unâs.* Picinelli.

§. V.

S. Magdalene virtutes aliæ.

Eccæ mulier in civitate peccatrix. Luc. 7. Hanc mulierem inducit Matthæus 26. 7. super caput Christi effundentem unguentum; & ideo fortè noluit dicere peccatricem: nam peccatrix, secundum Lucam, supra Christi pedes effudit unguentum. Potest ergo non eadem esse, nè sibi contrarium Evangelistæ dixisse videntur. Potest etiam quæstio meriti, & temporis diversitate dissolvi; ut adhuc illa peccatrix sit, jam ista perfectior. S. Ambrosius l. 6. in Luc. hic. Quid memorem de sepultura officio, quod prævenit; de pedibus ascendens ad unctionem capitis. Drogo Ost. Docenos speculum pœnitentiæ, ut pedetentim in via virtutis progrediamur. De Castillo Illat. 3. Est fundit super caput mulier hoc unguentum. In sublime femina hæc subvecta est: quia à pedibus ascendit ad caput. Simon. Cals. l. 9. c. 34.

Ut cognovit, quod accubisset in domo Simonis. Luc. 7. 37. Cur Christum non invitavit ad pro-

A 2

priam

priam domum? sciebat, eum respicere peccatores, cum illis manducare: & cum se maximam peccatricem agnosceret, se indignam iudicavit, ut Christus sub tectum ejus intraret, & tantò beneficiò potiretur. 2. Quia publica peccatrix publicam elegit poenitentiam. Sylveira hic. q. 7.

Maria accepit libram unguenti nardi Pissi-

ci pretiosi. Joan. 12. 3. In Commentar. Cit. §. 3. Pisticum Græcè fidele significat, ut nardum veram, puram, & sinceram, ostendat fuisse: ex hac enim solum unguentum pretiosum conficiebatur; quod non esset alià admixtione corrupta. Escobar t. 2. Perf. Chr. l. 10. Vide plura. Lacrymæ. Poenitentia. Spes.

TITULUS II. MAGNANIMITAS.

§. I.

Symbola. Allegoria.

Exaltatio oculorum est dilatatio cordis, Prov. 21. 4. Per exaltationem oculorum aliqui accipiunt magnanimitatem: magnanimus enim, uti altam habet mentem, ita & altis oculis magna aspiciat, q. d. Magnanimitas, uti exaltat oculos, sic & dilatat cor; ut magna moliat, & ambiat. Cornelius hic.

Iustus, quasi leo, confidens absque terrore erit. Prov. 28. 1. Aptè iustus comparatur leoni: quia leo, ut dicitur Prov. 30. 30. fortissimus bestiarum, ad nullum pavebit occursum. Plinius l. 8. c. 36. invalidissimum urso caput, quod leoni fortissimum. Sic iustus omne robur habet in capite, id est, in mente, voluntate generosa, & amore Dei, armata &c. Id. hic.

Ferculum fecit sibi Rex Salomon. Cant. 3. 9. Ferculum est qualibet Sanctorum congregatio ad æternum convivium animas ferentium. Columne argenteæ, qui fortissimè operis exemplo alios portant, & luce prædicationis illuminant. Reclinatorium aureum, æternæ felicitatis fulgor; in qua reclinatur, & ab omni labore quiescit. Ascensus purpureus est: quia ad claritatem illius quietis non nisi per tribulationem venit. Idem hic.

Leo inclusus Lem: Angustus efferatur. Non minus sufficit orbis. Picinelli.

Sol inter nubila. Lem: Obstantia solvet. Idem. *Ignis. Lem: Nunquam deorsum.* Animi alti. Idem. *Heliotropium in Sole. Lem. Non inferiora secutus.* Idem.

§. II.

Magnanimitas vincit omnia.

Initium via bonæ; facere justitiam. Prov. 16. 5. q. d. Via ad virtutem non est speculatio, sed actio, & exercitium virtutis: sic enim humiliatio est via ad humilitatem, ait S. Bernardus, sicut lectio ad scientiam, passio ad patientiam. Hinc prudentes, cum quid ardui occurrit, mox id aggrediuntur, clausis quasi oculis mentis; nè ejus difficultate aspecta terreantur. Itaque primam difficultatis apprehensionem, quæ vehementissima est, superant: sicut agri pillulas, aliasque medicinas amaras, clausis oculis hauriunt &c. Cornelius hic.

Clamavit dicens: Domine, salvum me fac. Matth. 14. 30. Magnanimum primum Petrum undæ excipiunt; timentem mergere volunt, Sylveria hic.

Nihil arduum, nihil magnum est, magno viro:

nec timendum est ei quidquam difficile; cum soleat difficultas ex solo timore procedere. Blefensis ep. 87.

Cordi magno nihil est magnum. Idem ep. 127.

Est magnificentiæ proprietas, consummatio fortis inchoatorum: sicut ad magnanimitatem spectat aggressio considerata magnorum. Gerson. tr. 11. sup. Magnif.

§. III.

Magnanimitatis exempla.

Ex Veteri.

Invenit in ipso anno (sterilitatis) centuplum, Gen. 26. 12. & v. 22. *Profectus inde fodit alium puteum.* Nota constantiam, & magnanimitatem Isaaci; qui fortiter fert invidorum insultus, eisque cedit; sed ita, ut seignior non efficiatur, quin alibi se, suæque, strenuè promoveat. Cornelius hic.

Surge, & transi Jordanem tu, & omnis populus tecum noli timere, quoniam tecum est Dominus Deus tuus &c. Jos. 1. 2. 9. Timor prohibetur, & animis rapidissimi trajectio imperatur. *Noli timere:* quasi hic timend' sit solum timor, & quidem; dum Josue audet, steterunt aquæ &c. In virtute nullus est labor, si laboris abcedat timor. Sæpe qui certamine essent victores, certaminis timore vincuntur. Naxera hic §. 29.

Da mihi montem istum? Jos. 14. 12. Magnanimus ipsis difficultatibus irritatur, & ad honestos labores accenditur. Caleb eas, præ cæteris, urbes petit, quæ difficiliores expugnata. Idem hic §. 38.

Irruit Spiritus Domini in Samson, & dilaceravit leonem. Judic. 14. 6. Leo est res ardua, ut gravis tentatio; quam instar Samsonis, invocato Dei Spiritu, animosè invadere, & superare, debemus. Occide hunc leonem; occisis amplius te non vexabit. Unde Job. 4. 10. 11. juxta Septuag. *myrmicoleon*, id est, formica-leo. Cornelius hic.

Immutavit ei Deus cor aliud. 1. Reg. 10. 9. q. d. Deus cor Saulis; quod, cum esset privatus, erat pusillum, abjectum, agreste, servile; jam, eò rege factò, fecit magnanimum, sublime, amplum, regale; ut nullis periculis cederet, nullos hostes metueret, nullum onus difficile sibi putaret. Ità Abulens. mutavit ei cor, quod antea erat parvum, & servile, in cor regale. Vatablus: immisit illi mentem aliam, & cor regium; sive regios spiritus. Theodoret. quoniam erat rusticus,

10.